

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την ένδικη αγωγή οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι συνδέονταν με το εναγόμενο με κατ' επίφαση συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, στο πλαίσιο των οποίων παρέχουν την εργασία τους σ' αυτό, καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες, ενώ στην πραγματικότητα συνιστούν σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και ζητούν την αναγνώριση ότι συνδέονται με αυτό με σχέσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή, όπως παραδεκτά διορθώθηκε με τις προτάσεις, αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον και παραδεκτώς ασκείται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο έχει δικαιοδοσία για την εκδίκασή της, κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρο 16 αριθ. 2, 25 και 614 επ. ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, ως προς τα κύρια αιτήματά της, στηριζόμενη στις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 3 Ν. 2112/20, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281, 671 ΑΚ, 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, εκτός από τὸ αίτημα περί κηρύξεως της αποφάσεως προσωρινά εκτελεστής κατά του εναγομένου ΝΠΔΔ, το οποίο αίτημα είναι μη νόμιμο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8 Ν. 2097/52 και 909 ΚΠολΔ. Επομένως, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη η αγωγή, πρέπει νὰ ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα. Σημειώνεται ότι κατά τη συζήτηση της υποθέσεως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εναγόντων, με καταχωρηθείσα στα πρακτικά δήλωσή του, παραιτήθηκε του δικογράφου ως προς τον εικοστό έκτο και τον εικοστό έβδομο των εναγόντων. Η ως άνω παραίτηση έχει ως αποτέλεσμα, κατά τα άρθρα 295 παράγραφος 1 και 299 ΚΠολΔ, να θεωρείται η αγωγή ως μη ασκηθείσα (Ολ ΑΠ 20/1999) ως προς αυτούς.

Από την κατάθεση της μάρτυρος των εναγόντων, που εξετάστηκε νομότυπα στο ακροατήριο του δικαστηρίου, η οποία καταχωρίστηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά του, από τα έγγραφα, τα οποία οι διάδικοι νομίμως προσκομίζουν και επικαλούνται, και από τις επιμέρους ομολογίες τους αποδεικνύονται τα εξής πραγματικά περιστατικά: Η πρόσληψη των εναγόντων έγινε για τις ανάγκες της πανδημίας. Οι προσλήψεις έγιναν για χρονικό διάστημα τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία υπογραφής των συμβάσεων, όπως ρητά αναφέρεται στις ως άνω συμβάσεις. Με απόφαση του Υπ. Εσωτερικών παρατάθηκαν οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου των εργαζομένων που προσλήφθηκαν στις Περιφέρειες και στους δήμους, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι ανάγκες της πανδημίας για άλλους 3 μήνες. Στις ανωτέρω συμβάσεις που υπέγραψαν οι ενάγοντες αναφέρονται τα συγκεκριμένα καθήκοντα, το χρονικό διάστημα, ότι αυτά αφορούν την κάλυψη απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών, λόγω εμφάνισης και διασποράς του κορωνοϊού, ότι σε περίπτωση ανάγκης έκτακτων μέτρων είναι δυνατή η μετακίνηση των εναγόντων, προς αντιμετώπιση των ανακυπτουσών έκτακτων και απρόβλεπτων αναγκών, ότι είναι δυνατή η ανάθεση, επιπλέον καθηκόντων που σχετίζονται με την καταπολέμηση και τον περιορισμό της διάδοσης του κορωνοϊού και ότι αποκλείεται σε κάθε περίπτωση η μετατροπή της σύμβασης σε αορίστου χρόνου, πλην όμως ρητά χαρακτηρίζονται ως συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Οι ενάγοντες προβαίνουν σε ελέγχους, σε καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος, ελέγχουν εάν τηρούνται τα μέτρα, ελέγχουν τους πολίτες, τους θερμομετρούν, τους προσφέρουν ψυχολογική υποστήριξη. Ο χαρακτηρισμός των συμβάσεων των εναγόντων ως ορισμένου χρόνου, δεν σημαίνει ότι οι ανάγκες που αυτοί εξυπηρετούν θα παύσουν να υφίστανται μετά τη λήξη της πανδημίας, η πανδημία ήταν μόνο η αφορμή όχι η αιτία της πρόσληψής τους. Αυτή εντάσσεται στη γενικότερη αδυναμία αντιμετώπισης ζητημάτων δημόσιας υγείας. Η παθογένεια αυτή υφίσταται διότι είναι η δημόσια υγεία που έχει την παθογένεια, είτε σήμερα λέγεται κόβιντ,

2^ο φύλλο της υπ' αριθμ. 688/2021 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

είτε αύριο μια οποιαδήποτε άλλη πανδημία που μπορεί να προκύψει. Όλα αυτά είναι φαινόμενα, η αιτία των οποίων είναι ότι υπάρχουν πάρα πολλές αρμοδιότητες, με εξαιρετικά υποστελεχωμένες υπηρεσίες που έχουν φτάσει στο σημείο να μην μπορούν να λειτουργήσουν. Συνεπώς, όταν το απασχολούμενο κατά το στάδιο αυτό προσωπικό κλήθηκε να διαχειριστεί την πανδημία, κλήθηκε ουσιαστικά να διαχειριστεί την ετοιμότητα του φορέα σε μια οποιαδήποτε περίπτωση που κλονίζεται η δημόσια υγεία, έστω και αν στις ανωτέρω συμβάσεις ορίζεται ότι η πρόσληψή του γίνεται με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου, χαρακτηρισμός που δεν εμποδίζει το δικαστήριο να προβεί στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό των σχετικών νομικών συμβάσεων. Οι παρεχόμενες υπηρεσίες δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι σε κάθε περίπτωση καλύπτουν πρόσκαιρες, απρόβλεπτες και επείγουσες ανάγκες. Αντίθετα, οι ανάγκες της δημόσιας υγείας οι οποίες θα εξακολουθούν να υπάρχουν και μετά τη λήξη της πανδημίας είναι πάγιες και διαρκείς. Ενώ η πανδημία βρίσκεται σε εξέλιξη σκοπός δεν μπορεί να είναι να διαπιστωθεί αν θα πρέπει να συνεχίσουν ή όχι οι συμβάσεις και αν θα πρέπει να διατηρηθεί ή όχι το προσωπικό που προσλήφθηκε, αλλά αφ' ενός να συναχθούν συμπεράσματα για τις αποτελεσματικότερες μεθόδους λειτουργίας και αφ' ετέρου να αποκτηθεί εμπειρία από το προσωπικό για τη μετά τη λήξη της πανδημίας λειτουργία του των υπηρεσιών. Αποβλέπει, δηλαδή, η παράταση των συμβάσεων εργασίας στην κατά αποτελεσματικότερο τρόπο εξυπηρέτηση των πάγιων και διαρκών αναγκών των υπηρεσιών και ο στόχος αυτός θα ματαιωνόταν αν το προσωπικό που απέκτησε εμπειρία, παρέχοντας τις υπηρεσίες του στην λειτουργία των υπηρεσιών κατά τα αρχικά στάδια, δεν συνέχιζε να παρέχει τις ίδιες υπηρεσίες του στην λειτουργία των υπηρεσιών και κατά μεταγενέστερα στάδια, που θα έχει λήξει η πανδημία. Τέλος, όσον αφορά τη σημασία του γεγονότος ότι το άρθρο 103 παράγραφος 8 του Ελληνικού Συντάγματος τροποποιήθηκε μετά την έναρξη της ισχύος οδηγίας 1999/70 και πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο με σκοπό να απαγορευτεί απόλυτα στο δημόσιο τομέα η μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αρκεί η υπενθύμιση ότι μια οδηγία, παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι του κράτους-μέλους αποδέκτη και, συνεπώς, έναντι όλων των εθνικών αρχών είτε κατόπιν της δημοσίευσής της είτε, ανάλογα με την περίπτωση, από την ημερομηνία της κοινοποίησης της. Εν προκειμένω η οδηγία 1999/70 προβλέπει ρητά στο άρθρο 3 ότι αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δηλαδή στις 10 Ιουλίου 1999. Κατά συνέπεια όλες οι αρχές των κρατών μελών ακόμα και όταν προβαίνουν σε αναθεώρηση του συντάγματος έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης. Στην προκειμένη περίπτωση οι ενάγοντες καλύπτουν με τις υπηρεσίες τους πάγιες και διαρκείς ανάγκες της λειτουργίας των υπηρεσιών του εναγομένου, οι οποίες συνίστανται στην προστασία της δημόσιας υγείας. Οι ανάγκες που καλύπτουν με τις υπηρεσίες τους οι ενάγοντες θα υφίστανται όσο θα υφίσταται και το εναγόμενο, κατά τη φυσική δε πορεία των πραγμάτων, οι συμβάσεις των εναγόντων-συμβασιούχων-θα ανανεωθούν, όπως συνέβη ήδη, οι συμβάσεις των οποίων παρατάθηκαν για ένα ακόμη τρίμηνο. Με βάση αυτά, οι ενάγοντες συνδέονται πράγματι με το εναγόμενο με την έννομη σχέση της σύμβασης εργασίας, η οποία έχει χαρακτήρα σύμβασης αορίστου χρόνου και η επιλογή της σύμβασης ορισμένης χρονικής διάρκειας, η οποία έγινε προς καταστρατήγηση της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 3 του Ν. 2112/20, που επιτελεί τους σκοπούς της οδηγίας 99/77/EK, δεν δικαιολογείται από τη φύση, το είδος, το σκοπό της εργασίας και τις συνθήκες λειτουργίας του εναγομένου. Εν όψει των ανωτέρω η κρινομένη αγωγή, πρέπει να γίνει δεκτή και σαν ουσιαστικά βάσιμη Τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρο 179 του ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

Θεωρεί την αγωγή ως μη ασκηθείσα ως προς τον εικοστό έκτο και τον εικοστό έβδομο των εναγόντων.

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

Αναγνωρίζει ότι οι ενάγοντες συνδέονται με το εναγόμενο με συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Υποχρεώνει το ως άνω εναγόμενο να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων όπως πριν.

Απειλεί κατά του παραπάνω εναγομένου χρηματική ποινή τριακοσίων (300) ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης συμμόρφωσής του προς την εκδοθησομένη απόφαση.

Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 20-12-2021.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

